

จึงเป็น "อนัตตา" คือไม่ใช่สิ่งที่จะเป็นอัตตาหรือตัวตนที่แท้จริง และเป็น "อนิจจัง" คือไม่ช้าก็เร็วสิ่งนั้นก็ต้องจากเราไป รวมทั้งมันยังมีภาวะของ "ทุกขัง" คือต้องทนอยู่อย่างยากลำบากและมีปัญหามากมายในการดำรงอยู่

โดยสิ่งทั้งหลายที่เป็น "สิ่งปรุงแต่ง" นั้น มันเหมือนกับว่ามันเป็นของหนัก ที่มันก็มันก็วางของมันอยู่ดีๆแล้วตามธรรมชาติ แต่เมื่อเราโง่แล้วไปหลงรักหรือพอใจกับมัน เข้า แล้วเราก็ไปเอาสิ่งที่หนักนั้นมาแบกหรือกอดเอาไว้ด้วยความรักความพอใจ จึงทำให้เราเกิดความรู้สึกหนักใจ (ทุกข์ใจ) อยู่ตลอดเวลาที่แบกของหนักนั้นเอาไว้ แต่เราก็ไม่ยอมวางมันลงเพราะเราไปผูกพันหรือยึดถือว่ามันเป็นตัวเรา-ของเราไปแล้ว ทั้งๆที่เรารู้ว่ามันหนัก และ เรารู้ว่า การที่จะหลุดพ้นจากความหนักนั้นได้ก็คือ "วางของหนักนั้นลงเสีย" แล้วความหนักก็จะไม่มี

โดยพระพุทธเจ้าก็คือผู้ที่มาสอนให้เรา "วางของหนัก" นั้นลงเสียโดยใช้ "ปัญญา" คือสอนให้เราเข้าใจและเห็นแจ้งถึง "ความจริง" ที่ซ่อนอยู่ของสิ่งที่เราแบกเอาไว้ นั่นว่ามันเป็น "สิ่งหลอกหลวง" (อนัตตา) และเป็น "สิ่งชั่วคราว" (อนิจจัง) รวมทั้งเป็น "สิ่งหนัก" (ทุกข์) ซึ่งเมื่อเราได้พิจารณาตามที่พระพุทธเจ้าสอนอย่างจริงจัง จนเกิด "ปัญญา" ที่เข้าใจและเห็นแจ้งตามที่พระพุทธเจ้าสอน แล้วเราก็จะเกิด "นิพพิทา" คือความเบื่อหน่าย (คือเบื่อทั้งความสุขและความทุกข์ด้วย) ต่อสิ่งที่เราได้แบกหรือยึดถือเอาไว้ นั่นแล้วจิตของเราก็จะ "ปล่อยวาง" ความยึดถืออันนั้นลงทันที (แม้เพียงชั่วคราว) แล้วจิตของเราก็จะ "นิพพาน" คือ สงบเย็น เบาสบาย สดชื่น แจ่มใส เพราะไม่มีสิ่งที่หนักมาแบกเอาไว้ (แม้เพียงชั่วคราว)

จบ

(ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก/wwww.whatami.net )

คำนำ

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่สอนให้ผู้นับถือใช้เหตุผลในการศึกษาและเน้นให้มีการทดลองปฏิบัติเพื่อพิสูจน์ว่าคำสอนของพุทธศาสนานั้นช่วยให้ชีวิตของเรามีความสุขและหลุดพ้นจากความทุกข์ได้จริงหรือไม่ ซึ่งนี่ก็เท่ากับว่าพุทธศาสนาตั้งเดิมแล้วเป็นวิทยาศาสตร์ แต่ในปัจจุบันพุทธศาสนา กลับกลายเป็นศาสนาที่ผิดเพี้ยนจากหลักดั้งเดิมไปเสียแล้ว

หนังสือ “พุทธศาสนาสำหรับผู้เริ่มต้น” นี้ เป็นหนังสือที่ได้นำหลักคำสอนดั้งเดิมของพระพุทธเจ้าที่มีคำสอนเป็นวิทยาศาสตร์มาอธิบายให้คนรุ่นใหม่สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายๆ โดยการศึกษาจะเริ่มต้นจากพื้นฐานไปก่อน เมื่อจับหลักพื้นฐานได้แล้วจึงค่อยศึกษาคำสอนที่ละเอียดลึกซึ้งเป็นลำดับต่อไป จนถึงขั้นสูงสุดคือเกิดความเข้าใจและเห็นแจ้งชีวิตตามความเป็นจริง

แต่ก่อนที่เราจะศึกษาพุทธศาสนาในแนวทางวิทยาศาสตร์นี้ จำเป็นอย่างมากที่เราจะต้องปล่อยวางความเชื่อในเรื่องชีวิตและศาสนาที่เราเคยมีอยู่ไปก่อน เพื่อให้จิตของเรามีอิสระในการคิดอย่างมีเหตุผลตามความเป็นจริง โดยไม่ถูกอคติหรือความคิดเห็นส่วนตัวมาคอยชักนำการศึกษาของเราให้ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง

จึงขอฝากให้ผู้ที่เริ่มต้นศึกษาทั้งหลาย ได้ช่วยกันศึกษาและนำไปปฏิบัติเพื่อให้ชีวิตมีความสุขและหลุดพ้นจากความทุกข์ตามความพากเพียรต่อไป และถ้าเห็นว่ามีหนังสือนี้พอจะมีประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์อยู่บ้าง ก็ขอให้ช่วยกันเผยแพร่ต่อไปด้วยใจบริสุทธิ์ เพื่อช่วยให้ผู้ที่มีความทุกข์จะได้หลุดพ้นจากความทุกข์และมีความสุข รวมทั้งช่วยให้โลกมีสันติภาพ ตามเจตนารมณ์ของพระพุทธเจ้ากันต่อไป

พระออมสิน เตชปัญโญ

อาศรมพุทธบุตร เกาะสีซัง ชลบุรี ประเทศไทย

๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓